ఓ (ప్రేమి)కుల కథ

ఆ ఊరు గుప్పు మంది.

అది పల్లెటూరు కాదు. అలాగని పెద్ద పట్టణమూ కాదు.

కాని పట్టణమని చెప్పకోడానికి అక్కడ మున్సిపాల్టీ వుంది. అంచేత దోమలున్నాయి. కాలేజీ వుంది.

అంచేత స్ట్రయికులున్నాయి. రైల్వేస్టేషనుంది. అంచేత రాక్షసి బొగ్గు చవగ్గా దొరుకుతుంది. రోగాలున్నాయి. అంచేత డాక్టర్లున్నారు. కోర్టుంది. అంచేత పీడర్లున్నారు.

ఆ ఊళ్ళో ధనవంతులు, భాగ్యవంతులు, పని లేని వాళ్ళు.... అబ్బో.... చాలామందున్నారు అందుచేత రాజకీయాలు, పార్టీలు, గ్రూపులు, కొట్టుకోడాలు, కోర్టుల చుట్టూ తిరగడాలు వున్నాయి.

అసలు విషయం మరిచేపోయాం.... ఆ ఊళ్లో శాంతి—భద్రతలు భద్రంగా కాపాడ్డానికి పోలీసు స్టేషనుంది.

ఆ ఊర్ని, అక్కడి జనాన్ని జాగ్రత్తగా పరిశీలిస్తే మనకి తెలిసే విషయ మేమిటంటే— ఆ ఊళ్ళో ప్రతి వృత్తీ వ్యాపారం లాంటిది. డాక్టర్లు వైద్యమనే వ్యాపారం చేస్తారు. లాయర్లు ప్రాక్టీసనే వ్యాపారం చేస్తారు. లెక్చరర్లు ట్యూషన్లనే వ్యాపారం చేస్తారు. ఏ పనీ లేనివాళ్ళు రాజకీయమనే వ్యాపారం చేస్తారు....వ్యాపారమన్నాక పోటీ తప్పదు.

ధనస్వామ్య వ్యవస్థలో, ఏ వ్యాపారమైనా పోటీతో కూడుకుని ఉంటుందని ఎకనామిక్స్ చదవకుండానే అందరికీ అర్థం అవుతుంది.

అలాంటి పోటీ విపణిలో (కాంపిటేటివ్ మార్కెట్) వైద్య వ్యాపారం చేస్తున్న ఒక డాక్టరుగారున్నారు.

ఆయన పేరు ఫణీంద్రరావు....

నాగులచవితినాడు పుట్టాడని తలిదండ్రులు లాయనకా పేరెట్టారు.... అయినా ఆయన సార్థకనామధేయుడు. ఆయన సంపాదనకి గాని, ఆయన వ్యాపారానికిగాని, ఆయన ప్రిస్టేజ్‌కిగాని ఎవరేనా అపకారం తలపెట్టారా?

ఆయన నాగు పామైపోతాడు!

పాముల నర్సయ్య కూడా ఆయన్ని ఆపలేడని ఆ ఊళ్ళో అందరికీ తెల్సిన విషయమే!

ఫణీంద్రరావు ఆ ఊళ్ళో చాలా ఏళ్ళుగా వైద్యం చేస్తున్నాడు. రెండు చేతులా డబ్బు, అంతకుమించి పలుకుబడి, అంతకుమించి గర్వం సంపాయించాడు. ముఖ్యంగా ఆయన చిన్నపిల్లల వైద్యంలో నిపుణుడు. ఇన్నాళ్ళు ఆ ఊళ్ళో మరో చిల్డ్రన్ స్పెషలిస్ట్ లేని కారణంగా ఆయన వైద్య వ్యాపారానికి పోటీ లేకుండాపోయింది. రాను రాను అతనికి చెడ్డ పేరు వచ్చింది. అతను పూర్తిగా డబ్బు మనిషని, బీదబిక్కాలను చూడడని ప్రజలకి తెల్సింది.

"అవునండీ.... నేను వేలు లక్షలు పోసి చదువుకున్న దెందుకు? ఊరికే వైద్యం చెయ్యడానికా? నాదేమన్నా ధర్మాసుపత్రి అనుకున్నారా? బీదబిక్కాలను కూడా చూస్తాను. కాని నా రేటు మారదు. అదిచ్చెయ్యాల్సిందే. సెకండ్‌క్లాసు టికెట్ కొనుక్కుని రైల్లో ఫస్టుక్లాసు ప్రయాణం చేస్తానంటే రైల్వే వాళ్ళూరుకుంటారా? గవర్నమెంటూరుకుంటుందా?— ఊరుకోదు. అలాంటిదే నా వైద్యం కూడా...." అని ఆయన చాలా సార్లు పబ్లిగ్గానే అన్నాడు.

ఫణీంద్రరావుకి అలా అనడానికి సరిపడ డబ్బుంది. తన కులపు మద్దతు ఉంది. మున్సిపాల్టీలో ఓ వర్గంవారి అండదండలున్నాయి. ఇవన్నీ ఆయనకున్న ప్లస్ పాయింట్లని ఆయన నమ్మకం....

"అవును అయ్యే ఆడి మైనస్ పాయింట్లు...." అంటాడు వెంకటస్వామి.

వెంకటస్వామికి ఫణీంద్రరావుని వ్యతిరేకించేంత డబ్బుంది. ఆ డబ్బు సంపాదించడానికి సారా పాటలున్నాయి. మున్సిపాల్టీ మీద

కన్నుంది. పోటీ చెయ్యడానికి సరిపడ కులపు మద్దతువుంది. ఆ మద్దతు సంపాయించాలంటే ఫణీంద్రరావుని, ఆయన కులాన్ని వ్యతిరేకించాలి.

ఈ ఆలోచన రాగానే తన కులంవాడైన సుగుణరావనే డాక్టర్ని పిలిపించి ఆ ఊళ్లో ప్రాక్టీసు పెట్టించాడు, అతనకీ చాలా డిగ్రీలున్నాయి అతనూ చిల్డ్రన్ స్పెషలిస్ట్....

ఆ ఊళ్ళో వైద్యమనే వ్యాపారం కుల ప్రాతిపదికమీద పోటీలో పడింది. ఎల్. ఎమ్. పిలు, ఆరెంపీలు, సంచికట్టు డాక్టర్లూ ఈ పరిధిలోకి రారు..

ఇలా ఉండగా........

వీణ ఫణీంద్రరావుగారి పెద్దకూతురు ఆమెకి ఇద్దరు తమ్ముళ్లు, ఇద్దరు చెల్లెళ్ళు ఉన్నారు.

వీణ మెరుపు తీగలా అందంగా, ఆకర్షణీయంగా ఉంటుంది. వయసు తెచ్చిన అందం మరింత తోడైంది. పైగా ఆ అమ్మాయి పలికితే వీణ మీటినట్టుగా ఉంటుంది. అంతేకాదు ఆమె లలిత సంగీతం చక్కగా, హాయిగా పాగడలదు.

ఇన్ని ఆకర్షణలున్న వీణ పాపారావును ప్రేమించింది—చిత్రం.... అతన్ని పెళ్ళి చేసుకుంటానంది. ఇంకా విచిత్రం....

అసలదంతా ఎలా జరిగిందంటే....

వీణ ఫణీంద్రరావుగారి కూతురన్న మాటే గాని ఆమెకాయన లక్షణాలలో ఏదీరాలేను. ఆమెకు తండ్రి ప్రాక్టీసు గురించి అక్కర్లేదు. ఆయన సంపాదన గురించిగాని, సంపద గురించి గాని అక్కర్లేదు. ఆయన రాజకీయాల గురించి అక్కర్లేదు. అసలాయన మిత్రవర్గం ఎవరో, శత్రువర్గం ఎవరో ఆమెకు తెలియదు.

ఆమె కెంతసేపు చదూకోడం, విరిసిన గులాబీపువ్వులలో అందాలు చూడ్డం, అస్తమిస్తున్న ఎర్రరంగు సూర్యుణ్ని చూసి మురిసిపోడం, మేడగదిలో కూర్చుని కమ్మని పాటలు పాడుకోడం తప్ప—ఆమెకింకేమీ అక్కర్లేదు.

ఆమె బి. ఎ. మొదటి సంవత్సరం చదూతుండగా—కళాశాల దినోత్సవానికి పాటలు పాడాలనీ; తయారవ్వమని లెక్చరర్ చెప్పారు.

"నా కొచ్చిన పాటలన్నీ ఇంటర్‌లో ఉండగా పాడేశాను. మళ్ళీ అవ్వే అంటే జనానికి బోర్‌గా ఉంటుంది. కొత్తపాట ఏదైనా వుంటే ప్రాక్టీసు చేస్తాను." అని వీణ అన్నప్పుడే పాపారావు గురించి చెప్పారా లెక్చరర్‌గారు.

పాపారావు అందగాడు కాడు. అకర్షణీయంగానూ ఉండడు. అతడు ధనవంతుడు కాడు, అంచేత డబ్బువల్ల వచ్చే అందంగాని, ఆకర్షణకాని అతనిలో లేవు. మనిషి సాదా, సీదాగా ఉంటాడు. ఎప్పుడు చిర్నవ్వులో, శుభ్రంగా—మాలిన్యం లేని మల్లెపువ్వులా ఉంటాడు.

అతనా వూరి రైల్వేస్టేషన్లో బుకింగ్ క్లర్కుగా పని చేస్తున్నాడు. పెళ్ళి కానివాడు. బరువు బాధ్యతలు లేనివాడు.

పాపారావులో ఉన్నది ఒకేఒక ఆకర్షణ—అతను కవి, భావకుడు కదిలే మేఘాలలోను చంటిపిల్లాడి లేతబుగ్గలోను, మెరిసే పువ్వులలోను ఉదయించే సూర్యుడిలోను సృష్టి చాతుర్యం, చమత్కారం చూడగలడతను, స్పృశించగలడు పలవరించగలడు, పాటలు, కవితలు కూర్చగలడు.

అతను రాసిన కవితలు కొన్ని ప్రతికలలో రావడం, అతన్ని సన్నిహితులు, స్నేహితులు కవిగారూ! అని పిలవడం జరుగుతూ ఉంటుంది.

పాపారావు గురించి చెప్పిన లెక్చరర్‌గారు.

"అతను చాలా మంచి పాటలు రాశాడు. నువ్ సాయంత్రం మా యింటికిరా—అతన్ని కూడా రమ్మంటాను. అతను పాటలకి వరుసలు కూడా కట్టగలడు. ఏవైనా రెండు మూడు పాటలు సెలక్ట్ చేద్దాం" అన్నారు.

వీణ సరేనంది.

ఆ రకంగా వీణ పాపారావుని మొదటిసారి కలుసుకుంది. మొదటి చూపులోనే అతని మీద గౌరవ భావం కలిగింది.

పాపారావు తను రాసిన పాటలు కొన్ని వినిపించాడు. "రాలేము నా చంద్రికా." అన్న పాట నతను విన్పించినపుడు వీణకి తనకి తెలియకుండానే అతనిమీద యిష్టం కలిగింది. ప్రతి పాటలోను ప్రకృతినివర్ణించే అతని హృదయం ఆమెకు నచ్చింది.

తర్వాత వాళ్ళు చాలాసార్లు కలుసుకున్నారు. అతని పాటలు ఆమె పాడింది.

తమ ఇద్దరి భావాలు, ఆలోచనలు, యిష్టాలు ఎక్కడో తనకి తెలియని ఓ మెరుపు అంచుదగ్గర కలుసుకుంటున్నట్టుగా ఆమెకు అనిపించింది.

ఆనాటినుంచి వీణ పాపారావుకి అభిమాని అయింది స్నేహితురాలయ్యింది. సన్నిహితురాలైంది.

ఇన్నాళ్టికి తన పాటలకి జీవంపోసే ఓ కమ్మని కంఠం దొరికిందని పాపారావు ఆనందపడ్డాడు. తను కాయితాలమీద రాసిన అక్షరాలు, పదాలు పాటలు ప్రాణం పోసుకుని గాలిలో విహరిస్తుంటే అతను తన జన్మ ధన్యమైనట్టు ఫీలయ్యాడు. అతనిలో వీణపట్ల ఆరాధన పెరిగింది.

అక్షరాలకి, స్వరానికి మధ్య— సంగీతానికి, సాహిత్యానికి మధ్య అనాదిగా ప్రేమ ఉంది.

వీణ, పాపారావు ఒకరిపట్ల ఒకరు అభిమానం, ఆరాధన, ఇష్టం, ప్రేమ పెంచుకున్నారు.

రాలేదనుకున్న చంద్రిక వచ్చినట్టు, విరియదనుకున్న హృది మాలిక విరిసినట్టు అనిపించడం మొదలైంది.

ఊరికి చివరన్నున్న పంపుల చెరువు దగ్గర తరచు వాళ్ళిద్దరు కలుసుకునేవారు. రాను రాను వీణ పాపారావు గదికి ధైర్యంగా వెళ్ళడం మొదట్టింది.

ఆ ఊరు అంటుకోడానికి, గుప్పుమనడానికి ఇవి చాలు. కొందరు చెవులు కొరుక్కున్నారు. మరికొందరు పబ్లిగ్గానే చెప్పుకున్నారు. కాలేజీ గోడలిన్నిండా వాళ్ళిద్దరి పేర్లు అసహ్యంగా రాయబడ్డాయి.

వీళ్ళ ప్రేమకథ ఎక్కువ ప్రాచుర్యం పొందడానికి ప్రజల కలాంటి విషయాలపట్ల వుండే ఉత్సుకత కొంత కారణం అయితే వీణ వివాదాస్పదమైన వ్యక్తి డాక్టర్ ఫణీంద్రరావు కూతురు కావడం మరో కారణం. అంతేకాదు....పాపారావు ఫణీంద్రరావుకి వ్యతిరేకుడైన వెంకట స్వామి కులానికి చెందినవాడు కావడం అన్నిటికన్నా పెద్ద కారణం.

ఫణీంద్రరావు వర్గంవాళ్ళు దీన్నిఅవమానంగా భావించారు.వాళ్ళంతా కల్సి ఓ మీటింగెట్టుకుని ఈ అవమానాన్ని భరించడం కష్టమని ఫణీంద్ర రావు ఈ విషయంలో వెంటనే ఏదో ఒకటి చెయ్యాలని ఆయనకు తమ మద్దతు ప్రకటించారు.

ఫణీంద్రరావు వ్యతిరేకవర్గంవాళ్లు మర్నాడో మీటింగెట్టారు. తమ కులస్థుడైన పాపారావు ఫణీంద్రరావు పుత్రికను ప్రేమించినందుకు (అవ్విధంబుగా ఫణీంద్రరావుని బజారుకు లాగినందుకు) హర్షాన్ని వ్యక్త పరుస్తూ ఓ తీర్మానం చేశారు. పాపారావు వీణతో తన ప్రేమ వ్యవహారం కొనసాగించేందుకు, ఆమెను పెళ్లాడేందుకు కావల్సిన హార్దిక, ఆర్థిక సహాయం చేయ్యాలని నిర్ణయించారు. ఈ విషయమై పాపారావు ఎప్పటికప్పుడు మాట్లాడి అతనిక్కావాల్సిన సలహా, సహాయం డబ్బు అందజేసేందుకు వెంకటస్వామికి అధికారం యిచ్చారు

యిదంతాతెల్సిన పాపారావు ఆశ్చర్యపోయాడు.

ఈ మీటింగు విషయం తెల్సిన ఫణీంద్రరావు వర్గంవాళ్లు రెచ్చిపోయారు. ఫణీంద్రరావు మీద ఒత్తిడి తెచ్చారు.

ఫణీంద్రరావు పగబట్టాడు. బుసకొట్టాడు. కాని వివాదంలో ఇరుక్కున్న వ్యక్తి సొంతకూతురు కాబట్టి కాటెయ్యలేదు. ఆమెను కట్టడిలో పెట్టారు.

వీణ ఆ రోజు నుంచి కాలేజీ మానెయ్యాలి. యింటి గడపదాటి బైటకి వెళ్ళక్కర్లేదు. ఆమె బైటకివెళ్ళకుండా తల్లి, తమ్ముడు, కాంపౌండర్ రాము ఎల్లవేళలా కాపలా ఉంటారు.

ఈ పరిణామానికి వీణ బాధపడింది. ఏడ్చింది. మొత్తుకుంది. కాని ఎవరూ ఆమె మొర ఆలకించలేదు.

వెంకటస్వామి తన దగ్గరకు రావడం, అతని మాటలు, రాజకీయాలు పాపారావుకి ఆశ్చర్యం కలిగించాయి. వీణ, తను ప్రేమించుకున్న మాట వాస్తవం. పెళ్ళి చేసుకోవాలనుకున్న మాట వాస్తవం. కాని అది తామిద్దరి వ్యక్తిగత సమస్య. తమ వ్యక్తిగత సమస్యలో వాళ్ళంతా ఎందుకు తల దూరుస్తున్నారో అతనికి అర్థంకాలేదు. కొంచెం చిరాకు కూడా వేసింది.

ఇద్దరు వ్యక్తులు ప్రేమించుకోడం నిజంగానే వాళ్ళ వ్యక్తిగత సమస్య. కాని మన సమాజంలో దాన్నలా వదిలెయ్యకుండా ఆ వ్యక్తుల కుటుంబాలు దాన్ని కుటుంబ సమస్యగా పరిగణిస్తారు. ఇది సాధారణంగా అన్ని ప్రేమ కథలలోను జరిగే విషయం.

కాని పాపారావు, వీణల ప్రేమకథ సామాజిక సమస్యగా, ఆ ఊరి సమస్యగా; రాజకీయ సమస్యగా పరిణమించింది. దీన్ని అడ్డం పెట్టుకుని బలాబలాలు తేల్చుకోవాలని ఇరువర్గాలవాళ్ళు నిర్ణయించుకున్నారు.

ఈ పరిణామాలకి పాపారావు, వీణ ఇద్దరూ బాధపడ్డారు. ఓసారి కల్సుకుని ముఖాముఖీ మాట్లాడుకుని ఈ సమస్యకి పరిష్కారం వెతుక్కుంటే మంచిదని అనిపించింది. వీణ యింట్లోంచి బైటికి రావడానికి వీల్లేదు. తెగించి వాళ్ళింటికెళ్ళే ధైర్యం పాపారావుకి లేదు.

ఊరంతా ప్రేమ గొడవలో అట్టుడికిపోతుంది. రకరకాల రూమర్లు ప్రచారంలోకి వచ్చాయి. ఆ రాత్రి ఫణీంద్రరావు వర్గంవాళ్ళు పాపారావు రూంమీద దాడిచేస్తారని, పాపారావుని కొడతారని ఓ వార్త దావానలంలా వ్యాపించింది. పాపారావు వెంకటస్వామి వర్గం వారి సహాయం తీసుకోక తప్పలేదు.

"నీకేం ఫరవాలేదు. మేమున్నాం" అని పాపారావుకి వాళ్ళు ధైర్యం చెప్పారు. సాయుధులై అతని రూం దగ్గర కాపలా నిలబడ్డారు.

ఆ రోజు ఏదో కొట్లాట జరగబోతోందని తెల్సిన సర్కిల్ ఇన్ స్పెక్టర్ హుటాహుటిన పోలీసు బలగాన్ని ఆ ప్రాంతానికి తరలించి, ముందు జాగ్రత్త చర్యగా 144వ సెక్షన్ విధించి— ఏమాత్రం గొడవ జరిగి, శాంతి భద్రతలకు భంగం వాటిల్లినా తగు చర్య తీసుకుంటానని ఇరువర్గాల్ని హెచ్చరించాడు.

ఊళ్ళో ఏ మూల విన్నా ఇదే గొడవ, ఊరంతా టెన్షన్‌తో నిండి పోయింది.

ఇక్కడే కథ ఓ కొత్త మలుపు తిరిగింది.

రాము చాలా ఏళ్ళుగా ఫణీంద్రరావు దగ్గర కంపౌండర్‌గా పని చేస్తున్నాడు. వాళ్ళిద్దరూ ఒకే కులంవాళ్ళు, అలాగని ఫణీంద్రరావుకి అతని మీద ప్రత్యేకమైన అభిమానం లాంటిదేదీలేదు. కేవలం తన దగ్గర నౌకరీ చేసుకొని బతికే మనిషిలా చూస్తాడంతే! డాక్టరు వేలు, లక్షలు సంపాదించినా తన కష్టానికి తగ్గ జీతం యివ్వడం లేదని రాముకి బాధ వుంది, కోపం ఉంది, అసూయ ఉంది, అయినా వేరే దారిలేక అక్కడే పనిచేస్తున్నాడు.

ఈ విషయం తెల్సిన వ్యతిరేకవర్గంవాళ్ళు రాముని కల్సి అతనిపట్ల తమకున్న సానుభూతిని వ్యక్తపరిచారు. డాక్టర్ పట్ల అతనికున్న వ్యతిరేకత సమంజసమైనదే నన్నారు. తమకు సహాయం చెయ్యమని కోరారు. ఓ జంట ప్రేమకు తోడ్పడమన్నారు.

చివరికి అతన్ని కొన్నారు.

ఆనాటినుంచి రాము—పాపారావుకి వీణకి మధ్య వార్తాహరుడిలా వెంకటస్వామి వర్గానికి ఏజంటుగా వ్యవహరించటం మొదలెట్టాడు. ఎప్పటికప్పుడు ఫణీంద్రరావు ఇంట్లో విషయాలు వెంకటస్వామికి చెప్తున్నాడు.

నాలుగు రోజులు వాతావరణం ప్రశాంతంగా ఉంది. కాని అది ప్రళయం రాబోయేముందు నెలకొన్న నిశ్శబ్దం లాంటిది....

ఓ రాత్రి....

ఓ వర్గంవాళ్ళు జరగకూడదనుకున్నది, మరోవర్గం ఆశించినది జరిగిపోయింది.

రాము సాయంతో వీణ యింట్లోంచి తప్పించుకుని పాపారావుని చేరుకుంది. ఇద్దరూ కల్సి వెంకటస్వామి ఏర్పాటుచేసిన టాక్సీలో మరో ఊరు ఉడాయించారు. తెల్లారకగానే ఫణీంద్రరావుకి, అతని వర్గంవారికి ఈ విషయం తెలియలేదు. తెలియగానే చుట్టుపక్కల ఊళ్ళోకి మనుషుల్ని పంపించారు. ఆరోజు సాయంత్రానికి తిరిగొచ్చిన వేగులవాళ్ళు పాపారావు, వీణ— అతని చుట్టాల ఊళ్ళో పెళ్ళి చేసుకున్నారని తెలియజేసారు.

వెంకటస్వామి వర్గంవాళ్ళు ఆవేళ పండగ చేసుకున్నారు, ఔట్లు పేల్చారు, జండాలు కట్టారు, ఆవేళ రాత్రి రికార్డ్ డాన్స్ పెట్టారు.

'కింకర్తవ్యం' అనుకున్నారు ఫణీంద్రరావు వర్గంవాళ్ళు. కూతు రంత సాహసం చేస్తుందని ఊహించని డాక్టర్‌గారు — ఆమె అంత సాహసం చేసేసరికి షాక్ తిన్నాడు, ఏం చెయ్యాలో తోచలేదు, అవ మానం, బాధ రెండూ పీడించడం మొదలెట్టాయి.

ఇటువంటి విషయాల్లో అలసత్వం, ఆలశ్యం కాకూడదని ఊరు కుంటే అవతలివాళ్ళు లోకువ కట్టి ఇంకేమైనా చెయ్యగలరని అతని అను యాయులు సలహా యిచ్చారు.

అన్ని రకాలుగా ఆలోచించిన మీదట వీణని పాపారావు బల వంతంగా లేవదీసుకపోయినట్టు పోలీస్ కంప్లయింటు ఇచ్చారు. ఆ ప్రాంతం డీ.యస్పీ తమ కులంవాడే కావడంచేత అతనిచేత సర్కిల్ ఇన్‌స్పెక్టర్‌కి చెప్పించి వెంటనే చర్య తీసుకునేటట్టు చేసాడు.

రెండురోజులు తిరక్కుండా పోలీసులు వీణని, పాపారావుని పట్టు కోడం. అతన్ని లాకప్పుకి, ఆమెను తలిదండ్రులకి అప్పజెప్పెయ్యడం జరిగింది.

పంతాలు పెరిగాయి.

వెంకటస్వామి వర్గంవాళ్లు పాపారావుకి బెయిల్ యిచ్చి బైటికి తీసుకొచ్చారు....

ఇరువర్గాల వాళ్ళు కోర్టులో బలాబలాలు తేల్చుకోడానికి నిర్ణయించుకున్నారు.

డాక్టర్ ఫణీంద్రరావు కూతురు, మైనరు అయిన వీణని పాపారావు మాయమాటలు చెప్పి లేవదీసుకపోవడమేగాక బలవంతంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడని పాపారావు మీద అభియోగం.

వీణ తన యిష్టానుసారమే తనతో వచ్చిందని, ఆమె అంగీకారంతోనే ఆమెను తను వివాహ మాడానని ఇందులో తను చేసిన నేరమేమీ లేదని, తను నిర్దోషినని పాపారావు డిఫెన్స్ పెట్టాడు.

లాయర్లకి పని తగిలింది. బార్ అసోసియేషన్ రెండుగా చీలిపోయింది.

కేసు విచారణ ప్రారంభమైంది.

రోజూ కోర్టు జనంతో కిటకిటలాడిపోతోంది.

వీణ మైనర్ అని ఋజువు చెయ్యడానికి ఎస్. ఎస్. సి. సర్టిఫికెట్లోని పుట్టిన తేదీ చూపించాడు ప్రాసిక్యూటర్....

సాక్షుల విచారణ ప్రారంభమైంది.

తనని మాయమాటలు చెప్పి బలవంతంగా తీసుకుపోయాడని, తన యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడని వీణ సాక్ష్యం చెప్పింది.

జనం ఆశ్చర్యపోయారు.

పాపారావు ఖిన్నుడై పోయాడు.

అతనికి ప్రపంచమంతా మయసభలా కనిపించింది. ప్రకృతంతా చచ్చిపోయినట్టు, తన పాట కాలి బూడిదై పోయినట్టు అనిపించింది. ఉదయించే సూర్యుడు కొన్ని గంటలు వెలుగిచ్చి, తనను నమ్మినవారిని చీకట్లోకి నెట్టేసే మోసగాడిలా అనిపించాడు.

ఛీ— మనుషులు అనుకున్నాడు పాపారావు.

అతనికి చేతులకి బేడీలు పడినట్టు, జైలులో కూర్చుని తను

తత్వాలు రాసి పాడుకుంటున్నట్టు కలలొచ్చాయి. మెలకువ వచ్చినా అవే ఆలోచనలు....తనకి జైలుశిక్ష పడడం ఖాయం—అనుకున్నాడు.

మర్నాడు కాంపౌండర్ రాము తెచ్చిన వార్త పాపారావుకి అతని వర్గానికి, అతని లాయరుకి కొత్త ఊపిరిపోసింది.

వీణ మరో ఊళ్ళో తాతగారింట్లో పుట్టింది. ఆ ఊరి పంచాయతీ ఆఫీసులో ఆమె పుట్టినప్పుడు ఆ విషయాన్ని రాయించాడు. అది సంపాదించగలిగితే ?....

ఊ— సంపాదించగలిగితే !

దాని ప్రకారం ఆమె మైనరు కాదు మేజర్.

ఆమెను స్కూల్లో ఆలశ్యంగా చేర్చారు. అప్పుడు అయిదునెలలు తక్కువ వయసు వేసి చేర్చారు.

చిన్న మెరుపులాంటి ఆశ....

మర్నాడే టాక్సీ వేసుకుని కొందరు ఆ ఊరెళ్లారు. అక్కడే పంచాయతీ ఆఫీసర్‌ని పట్టుకుని సర్టిఫికెట్ కాపీ సంపాయించారు.

వాద ప్రతివాదనలు పూర్తయ్యాయి.

జనమంతా ఆత్రంగా వున్నారు.

ఇదో వింత కేసు....

ఈ కేసులో ముఖ్యమైనవి వీణ సాక్ష్యం, ఆమె జన్మతేదీ. రెండు పక్షాలవారు చెరో జన్మతేదీ చెప్తున్నారు. ఓ తేదీ ప్రకారం ఆమె మైనర్. మరో తేదీప్రకారం ఆమెకు మైనారిటీ తీరింది. ఆమె మేజరు అయ్యింది.

వీణ మాతామహుడి ఊళ్లో పుట్టింది. చట్ట ప్రకారం ఆమె జన్మ వివరాన్ని ఆయన ఆ ఊరి పంచాయతీ ఆఫీసులో నమోదు చేయించాడు. డాక్టర్ ఫణీంద్రరావుగారు వీణను స్కూల్లోచేర్పించినప్పుడు తన సంతకంతో యిచ్చిన జన్మతేదీ వేరుగా ఉంది. ఆమెను ఆలశ్యంగా స్కూలులో చేర్పించినందువలన కొన్ని నెలలు తక్కువగా వేసి—తక్కువ వయసున్నట్టు చూపించారని డిఫెన్స్‌వారి వాదం.

ఇది సమంజసంగానే అనిపిస్తోంది.

వీణ తాతగారు ఆమె పుట్టిన వూరు పంచాయతీ వారికి తప్పు జన్మ తేదీ ఇచ్చి—ఎక్కువ వయసు వెయ్యాల్సిన అవసరం కనబడదు. మనవడో, మనవరాలో—ఎవరో తెలియకుండా జన్మకు పూర్వమే జనన రిజిష్టర్‌లో రాయించలేరు కదా!

కాబట్టి వీణ మేజరని ఈ కోర్టు నమ్ముతోంది.

పోతే యిక వీణ సాక్ష్యం— ఆమె యిష్టం లేకుండా పాపారావు తనని తీసికెళ్లాడని, బలవంతంగా పెళ్ళి చేసుకున్నాడని ఆమె చెప్పింది. ఆమె మేజరయినా పాపారావు అలా చేసి ఉంటే అది నేరమౌతుంది. అతను శిక్షార్హుడు అవుతాడు.

కాని.... పెళ్ళి జరుగుతున్నప్పుడు ఆ తర్వాత తీయించిన ఫొటోలు డిఫెన్స్‌వారు కోర్టుకి సమర్పించారు. అవి చూస్తే ఆమె యిష్టానికి వ్యతిరేకంగా పెళ్ళి జరిగి వుంటుందని నమ్మడానికి శక్యంగాలేదు. దండలు మార్చుకుంటున్నప్పుడు పాపారావుకి స్వీటు తినిపిస్తున్నప్పుడు ఆమె మొఖంలో ఆనందం చూస్తే ఎవరయినా ఈ నిర్ణయానికి రాగలరు. పాపారావు బలవంతంగా పెళ్ళి చేసుకోగలడేమో కాని— బలవంతంగా ఆమె ముఖంలో ఆనందం, అతిశయం, నవ్వు తెప్పించలేడు కదా?

మరయితే ఆమె అలా సాక్ష్యం ఎందుకు చెప్పినట్టు? బహుశా తల్లిదండ్రుల బలవంతం వల్లనా? తను ఎవరి బలవంతంవల్లా అలా చెప్పడం లేదని కోర్టు ముందు ప్రమాణం చేసి మరీ చెప్పింది.

ఈ కేసులో ముద్దాయి పాపారావు నిర్దోషి అని ఈ కోర్టు తీర్పునిస్తోంది. కాని వారి వివాహం హిందూవైవాహిక చట్టానికి లోబడి జరగలేదు కనుక— ఆ వివాహం చెల్ల నేరదని ఈ కోర్టు తీర్పునిస్తోంది".

ఇంత జరిగాక పాపారావుకి ఆ ఊళ్లో ఉండబుద్ధి కాలేదు. మరో ఊరికి ట్రాన్స్‌ఫర్ చేయించుకుని వెళ్ళిపోయాడు.

* * * *

కొన్ని నెలల తర్వాత సూట్‌కేసుతో తన గదికొచ్చిన వీణని చూసిన పాపారావుకి ఆనందం, ఆశ్చర్యం, కోపం ఒకేసారి కలిగాయి.